

Pest, Febr. 2^{án} 1852

2513

758.

Kedves Aranybácsó!

Újra tegnap kapott levelére válaszként
és most nem két hanem három verset
küldök folytatásait ígérem.

Most nem is félhet a versforrás hi-
apadásától, mert Lévai úrral már
csótörtékon kezdjük a magyar irodal-
mat, de előbb költészet hatna le-
részt végérjük be, így hát ő is sür-
getni fog.

Engedelmet kérek, hogy lakásunkat
megnem irtam, de szerencsére épen
jól találtam, s ezért is csak úgy
írnék levelet.

Némi köhögés és nátha miatt, még
eddig nem volt szabad kinn lennem,
de mielőtt kimehetek, befogom bi-
ronyítani hogy még a kölygyutár
is jár valamine. Köv. levelemben a

patócs

Oct 18 1852

patócdalokát is taglalni fogom.
 Ambar Levai ismét hoztam fog
 járniversemet erentul is elhildom,
 s felkérem hogy előbbi szívessége
 estárelmével, kezelettemül bírái
 ja meg öket.

Most pedig alfo meg az isten!

Szerető tanítványa
 Tissa Domokos



170.

S'fecske

2513/758.

Jött a tavasz és vele szállt a fecske,
A régi fészket túrjában kereste.

Mert a "míg", sok földet tártában
Honnan gondolt títos banata ban.

Arcaitlanul elfoglala magának,
A rút veréb, s rút, nemtelen sajanak

Búsan visít a fecske, s skete sejjel

Csapja, repül, míg gúnyteljes s réstéjjel

De jónak isten csatogtatagja

A fészket is bitóit lecsapja,

Keves időre vidorancseregre

A régi helyre a szorgalmas fecske

Nagának új fészket rakott.

Merre megyek.

Merre megyek, merre járok,

Ugy gondoltam nem stala lott

Itt hadtamant a rotdannal

Csokrat emett arcajánál

Csótot termé ajakánál

Ajának mércsökjánál.

2. 1012
de nial
mial



195. Életkép.

KS 93/58

Egy ifjú pár, queng és regényesen
Émádkoz egymást, s szörnyű ékesen
"Annyal, oh, tündér! szótt a férjü,
és lány! nálad nincs en szobfiú
"Annyal, szeméket... lámpással jeler
De a mit irók, az csak cigavér.
De jött a pap és véle a java,
A szent hárosság, bors és sava
A híg tészte fejtő föla fő fedél
A szép menyegző ke már másként beszél
Oly búr arathotya az a skerelem
Mely látható képpel búvol rendezen,
Kécsket, kelleméris a külső alak,
De ez ismeret lenel el bajlanak,
De csakhamar a fatyú el kópik
Ha férj és nő egymáshoz megróvít.
Ehhez a kép csínyasongteli
A raj, esatí-pasté vegreélküli.
Igy lett e párral, darsan, gúnyosan,
Hóeshó ah egymást, ligyhuszárosan
"Te rút kófa" - "kótokik" a férj.
"Anú! ha jó kell átamból kistéj!
Keremnek sütya majdorcádva er,
A scottlan eb, ole ez csak cigavér.